

K PŘIPRAVOVANÉMU VYDÁNÍ NOVÉHO BOJOVÉHO ŘÁDU

1. část

Generálmajor Ing. Viliam Poltikovič

Současná zostřená mezinárodní vojenskopolitická situace nás, příslušníky ČSLA, jako příslušníky ozbrojené moci socialistického státu, vede k nutnosti dalšího zvyšování vysoké bojové pohotovosti a obratnosti naší vlasti a celého socialistického společenství v součinnosti s ostatními armádami států Varšavské smlouvy.

Složitost vojenskopolitické situace ve světě a kvalitativní změny ve vojenské oblasti, vzniklé zaváděním nových zbraňových systémů, moderní bojové techniky s vysokými takticko-technickými parametry, uplatňováním výsledků vědeckotechnického pokroku ve vojenství a zvyšováním palebné a úderné síly svazků a útvarů vyžaduje věnovat trvalou pozornost zdokonalování velení a řízení bojové činnosti vojsk jak v míru, tak i v polních podmínkách.

Proces modernizace armády, který je charakterizován jejím vyzbrojováním prostředky vysoké účinnosti, manévrovosti, přesné palby, zvýšením odolnosti proti účinkům zbraní hromadného ničení, výrazně ovlivňuje přípravu velitelů, štábů i vojsk pro vedení bojové činnosti. Postupná realizace tohoto procesu podstatně zvyšuje nároky na úroveň všestranné a profesionální připravenosti velitelů, politických orgánů, příslušníků štábů i vojsk, zvyšování jejich vojenskoodborných, technických a všeobecných vědomostí.

Zdokonalování zbraní a uplatňování nových forem a způsobů vedení bojové činnosti kladou vysoké požadavky na růst úlohy morálně politického faktoru, na kvalitu výcviku a výchovu vojsk. Tyto se vztahují jak na velitele, politické pracovníky a příslušníky štábu, kteří výcvikový a výchovný proces organizují a řídí, tak na vojáky, kteří musí plně zvládnout vojenské mistrovství a stát se spolehlivými obránci socialistické vlasti.

K zabezpečení zvýšení úrovně bojového výcviku vojsk a vojenského umění velitelů a štábů připravují se z rozhodnutí soudu ministra národní obrany nové bojové řády, které jsou v souladu s ustano-

venímí bojových řádů pozemního vojska Sovětské armády, zavedených v roce 1982.

Ve svém článku se zmíním o některých všeobecných zásadách vedení bojové činnosti se zaměřením na vedení útočného

boje, podle zásad připravovaného Bojového řádu pozemního vojska — část 1 (divize, brigáda, pluk) a ukáží na některé rozdíly a změny proti Polnímu řádu Vševojsk-1-1.

V připravovaném Bojovém řádu pozemního vojska — část 1 se vysvětlují zásady soudobého vševojskového boje, jeho příprava a vedení motostřeleckými a tankovými svazky a útvary, a uvádějí se doporučení používání útvarů (jednotek) dalších druhů vojsk. Ustanovení řádu jsou rozpracována k vedení boje za použití jak jaderných, tak pouze konvenčních zbraní.

Hlavní zásady útočného boje jsou rozpracovány v připravovaném Bojovém řádu pozemního vojska — část 1 v hlavě čtvrté, kde je konstatováno:

Útok je hlavním druhem boje. Jeho cílem je rozdrtit nepřítele a ovládnout důležité prostory (čáry, objekty). Útok spočívá v ničení nepřítele všemi dostupnými prostředky, v rozhodné zteči, v rázném postupu vojsk do hloubky nepřátelského uskupení, ve zničení nebo zajetí nepřátelské živé síly, ve zmocnění se zbraní, bojové techniky a různých nepřátelských objektů, jakož i určených prostorů (čar).

Podle situace a uložených úkolů mohou vojska útočit na bránícího se, útočícího nebo odcházejícího nepřítele.

Útok divize (pluku) na bránícího se nepřítele se provádí **po přesunu z hloubky** nebo **z přímého dotyku s nepřítelem**. Za použití jaderných zbraní je hlavním způsobem přechodu do útoku útok po přesunu z hloubky.

Útok divize (pluku) na bránícího se nepřítele se obvykle zahajuje průlomem.

Při útoku za použití jaderných zbraní se průlom obvykle zahajuje zasazením jaderných úderů a krátkou palebnou přípravou. Při útoku za použití pouze konvenčních zbraní se provádí zpravidla mnohem delší a mohutnější palebná příprava.

Útok proti útočícímu nepříтели se vede formou střetného boje.

Útok na odcházejícího nepřítele se uskutečňuje převážně jeho pronásledováním.

Útok na bránícího se nepřítele po přesunu z hloubky se provádí obvykle z výchozího prostoru, který se určuje ve vzdálenosti 20—40 km (Vševojsk-1-1 40—60 km) od předního okraje nepřátelské obrany a uskutečňuje se rozvinutím útvarů (jednotek) do bojové sestavy pro zteč z chodu.

K oklamání nepřítele se může výchozí prostor volit poněkud stranou od směru připravovaného útoku. Útvary a jednotky rozmístěné ve výchozím prostoru musí být v pohotovosti k odražení úderů pronikavších nepřátelských uskupení.

Pro **přesun divize k nepřátelské obraně** se vybírá pokud možno co nejvíce pochodových os. Každému pluku prvního sledu se určuje jedna až dvě pochodové osy.

Aby se zabezpečil organizovaný přesun útvarů (jednotek) a jejich současná zteč, určuje se výchozí čára, čáry rozvinutí a čára přechodu ke zteči.

Čára rozvinutí do praporek proudů se určuje mimo dosah účinné palby většiny nepřátelského dělostřelectva, zpravidla ve vzdálenosti 12—15 km od předního okraje nepřátelské obrany (Vševojsk-1-1 8—12 km).

Čára rozvinutí do rotních proudů se určuje mimo dosah přímé palby děl, tanků a protitankových řízených střel nepřítele, zpravidla 4—6 km od předního okraje jeho obrany (Vševojsk-1-1 neurčuje).

Čára přechodu ke zteči se volí tak, aby se k ní mohly motostřelecké a tankové jednotky přiblížit skrytě a jejich vzdálenost od předního okraje obrany má umož-

ňovat vedení účinné palby z hlavních druhů zbraní. Rovněž má umožňovat zteč předního okraje nepřátelské obrany v určeném čase („Č“) maximální rychlostí a bez zastávky. Může se určovat ve vzdálenosti do 600 m od předního okraje nepřátelské obrany a někdy i ve větší vzdálenosti (Vševojsk-1-1 neurčuje).

Vzdálenost těchto čar je závislá na situaci, terénu a může být i jiná, než je uvedeno.

Jestliže se jaderné údery vedou na operné body na předním okraji nepřátelské obrany, určuje se čára bezpečnostní vzdálenosti. Jakmile se k ní vojska přiblíží, činí nezbytná opatření k ochraně. Jaderné údery se uskuteční dříve, než vojska dosáhnou této čáry.

Druhý sled (vševojsková záloha) divize se přesunuje zpravidla ve vzdálenosti 15 až 20 km a pluku 6–8 km za prapore prvního sledu (Vševojsk-1-1 8–12 km). Divize druhého sledu armády se rozmísťuje ve vzdálenosti 60–80 km od linie fronty.

Cas (Č), jakož i dobu vedení jaderných úderů oznámí velitel divize (pluku) velitelům útvarů (jednotek) před zahájením přesunu pluků (praporů) prvního sledu.

Jestliže se zteč z chodu nezdaří, prolamují se obranné čáry na úzkých úsecích po krátkodobé přípravě (orientačně u divize v trvání 6–8 h a u pluku 4–6 h).

Útok na bránícího se nepřítele z přímého dotyku provádí divize (pluk) v bojové sestavě útvarů (jednotek), kterou zaujmou po nezbytném přeskupení.

Za příznivých podmínek může divize (pluk) zaujmout východiště k útoku po přesunu z hloubky, současně s vystřídáním vojsk, která byla v obraně v přímém dotyku s nepřítelem. V tomto případě zaujímá tankový pluk vyčkávací prostor a tankové prapore motostřeleckých pluků prvního sledu vyčkávací postavení. Vzdálenost vyčkávacího prostoru pluku prvního sledu je 12–15 km, druhého sledu 15–20 km a vyčkávací postavení 6–8 km od předního okraje nepřátelské obrany (Vševojsk-1-1 8–12 km).

Zteč nepřátelské obrany provádějí v těsné součinnosti tankové a motostřelecké jednotky v **jednotné obrněné** nebo **kombinované bojové sestavě**. Tankové jednotky útočí v obou případech v bojové linii. Motostřelecké jednotky útočí podle situace buď na bojových vozidlech pěchoty (obrněných transportérech) bez sesednutí (při zteči v jednotné obrněné sestavě), nebo pěšky, těsně za tanky (při zteči) v kombinované bojové sestavě.

Zteč v jednotné obrněné bojové sestavě (bez sesednutí motostřeleckých jednotek) se provádí tehdy, jestliže nepřátelská obrana je spolehlivě ničena jadernými nebo konvenčními zbraněmi a jestliže se zničí většina nepřátelských protitankových prostředků v úsecích průlomu. Bývá to zpravidla na směru hlavního úderu a také při útoku na ženijně slabě vybudovanou nepřátelskou obranu. V těchto případech útočí tanky těsně za výbuchy granátů vlastního dělostřelectva (za první čarou pohyblivého palebného pásma, palebného valu, dvojitého nebo trojitého postupného soustředění paleb) nebo pod ochranou pohyblivého palebného pásma se vzdušnými výbuchy a motostřelecké jednotky provádějí zteč na bojových vozidlech pěchoty (obrněných transportérech) v bojové linii ve vzdálenosti 100–200 m za tanky a vedou palbu všemi svými palebnými prostředky.

Zteč v kombinované bojové sestavě (se sesednutími motostřeleckými jednotkami) se provádí při průlomu předem připravené a ženijně vybudované obrany, při průlomu opevněných prostorů a při nedostatku palebných prostředků. Může se vést také ve velmi členitém a pro tanky a bojová vozidla pěchoty (obrněných transportéřů) těžko průchodném terénu. Příslušníci motostřeleckých jednotek přitom útočí na nepřítele v pěší sestavě v rojnici, těsně za bojovou linií tanků v bezpečné vzdálenosti od výbuchů granátů vlastního dělostřelectva, která jim umožňuje podporovat tanky palbou z ručních zbraní. Bojová vozidla pěchoty (obrněných transportéřů) využívají v tomto případě terénních vln a

pohybují se skoky, od jedné čáry ke druhé (od skrytu ke skrytu) za svými (sešednutými) jednotkami v takové vzdálenosti, která jim dovoluje podporovat palbou svých zbraní útočící tankové a motostřelecké jednotky. V některých případech se mohou pohybovat přímo v rojnicích.

Průměrné tempo útoku na západním válčišti může dosahovat 40—50 km za den. Za útoku v těžko průchodném terénu a proti dobře připravené a hluboce členěné obraně může být nižší.

Motostřelecká (tanková) divize prvního sledu útočí v pásmu 10—20 km, pluk v pásmu do 5 km a prapor v šířce do 2 km.

Divize (pluk) prolamuje nepřátelskou obranu zpravidla na jednom úseku. Při útoku za použití pouze konvenčních zbraní může být úsek průlomu divize široký do 4 km, pluku do 2 km a prapor útočí v šířce do 1 km. Při útoku za použití jaderných zbraní může být úsek průlomu širší a někdy může být totožný s útočným pásmem.

Při rozvíjení útoku v operační hloubce se divizi (pluku), která se odtrhla od jiných svazků (útvárů), obvykle neurčuje útočné pásmo, ale směr útoku.

Hloubka bojového úkolu divize, s ohledem na možné tempo útoku, je obvykle do 50 km za den. Při průlomu opevněného prostoru a za útoku v těžko průchodném terénu dosahuje hloubka bojového úkolu 30—35 km a při útoku v rovinatém a středně členitém terénu proti slabému nepříteli může dosáhnout až 80 km.

Divizi prvního sledu se obvykle určuje bližší úkol a další úkol (který je zpravidla úkolem dne). Při průlomu předem připravené a ženijně vybudované nepřátelské obrany, při průlomu opevněného prostoru a při násilném přechodu velkých vodních překážek se divizi určuje bližší úkol, následující úkol a další úkol (který je zpravidla úkolem dne). Velitel divize se kromě toho seznámí s úkolem na příští den útoku.

Pluku prvního sledu se určuje bližší úkol, následující úkol a směr dalšího útoku.

Divizi (pluku) druhého sledu se určuje bližší úkol a směr dalšího útoku.

Obsahem bojových úkolů může být při útoku na bránícího se nepřítele

Pro divizi prvního sledu

BÚ — zničení nepřítele v útočném pásmu a ovládnutí čáry jeho divizních záloh,

DÚ — rozvinutí útoku do hloubky, zničení přisunovaných nepřátelských záloh a ovládnutí čáry určené na den útoku;

pro pluk prvního sledu

BÚ — zničení prvního sledu nepřátelské divize v útočném pásmu pluku a ovládnutí čáry brigádních (plukovních) záloh,

NÚ — rozvíjení útoku do hloubky, v součinnosti se sousedními pluky rozdrčení divizních záloh a zmocnění se jejich čáry,

směr dalšího útoku se pluku určuje tak, aby se zabezpečilo zničení nepřátelských záloh a dosáhlo splnění úkolu určeného divizi na den útoku;

při průlomu (násilném přechodu velké vodní překážky)

pro divizi prvního sledu

BÚ — zničení prvního sledu nepřátelské divize v útočném pásmu divize a ovládnutí čáry brigádních (plukovních) záloh,

NÚ — rozdrčení nepřátelských divizních záloh a ovládnutí jejich obranné čáry,

DÚ — rozvinutí útoku do hloubky a ovládnutí čáry určené na den útoku;

pro pluk prvního sledu

BÚ — zničení prvního sledu nepřátelské brigády (pluku) v útočném pásmu pluku a ovládnutí prvního postavení,

NÚ — rozvinutí útoku, rozdrčení prvního sledu nepřátelské divize v součinnosti se sousedními pluky a ovládnutí čáry brigádních (plukovních) záloh,

směr dalšího útoku se pluku určuje tak, aby se zabezpečilo rozdrčení přicházejících záloh a prolomení obrany nepřátelské divize prvního sledu do celé její hloubky.

Úkolem pluku druhého sledu při jeho zasažení do boje může být

BÚ — zničení přicházejících nepřátelských záloh v součinnosti s pluky první-

ho sledu a ovládnutí čáry určené divizi na první den útoku, nebo

— dokončení rozdrcení nepřátelských divizních záloh a ovládnutí jejich čáry,

směr dalšího útoku se pluku určuje tak, aby se zabezpečilo splnění bojového úkolu divize do celé hloubky.

Při průlomu nepřátelské obrany, který následuje po překonání hlubokého zabezpečovacího pásma vojsky divize, může být hloubka bojového úkolu divize (pluku) menší.

V průběhu útoku může divize v jednom dnu postupně vysadit několik **taktických vzdušných výsadek** k plnění různých úkolů. Hloubka jejich vysazení se určuje zpravidla podle jejich úkolu a složení s ohledem na možnost vést samostatně boj v trvání 3—4 hodin. Výchozí prostor pro vysazení může být 20—30 km od linie fronty, průletové pásmo 2—4 km široké. Ostatní ustanovení se nemění.

Bojový řád pozemního vojska rozeznává jaderné a palebné ničení.

Jaderné ničení nepřítele za útoku spočívá v zasazení prvního a následujících jaderných úderů. Prostředky divize se na něm podílejí do celé taktické a bližší operační hloubky. Divize se prvního jaderného úderu zúčastňuje svým raketovým útvarům, organickými a přidělenými jednotkami dělostřelectva, které používají jadernou municí. Může uskutečnit jedno až dvě odpálení taktických raket a jeden až dva výstřely děl.

Palebné ničení nepřítele za útoku spočívá ve sladěném současném i postupném komplexním palebném působení na nepřítele prostředky různých druhů ozbrojených sil, druhů vojsk a speciálních vojsk za použití raket a munice s konvenční náplní nebo zápalnými prostředky. Zahrnuje údery raketového vojska a letectva za použití raket, pum a dalších leteckých zbraní, všechny druhy palby dělostřelectva, palbu tankového a motostřeleckého vojska, použití prostředků minování na dálku a zápalných prostředků.

Palebné ničení nepřítele za útoku se or-

ganizuje nezávisle na použití jaderných zbraní a provádí se do celé hloubky bojového úkolu divize.

Podle uložených úkolů, nepřátelského uskupení a rázu jeho obrany, může se palebné ničení nepřítele plánovat a uskutečňovat v několika obdobích.

Při průlomu nepřátelské obrany po přesunu vojsk z hloubky a při násilném přechodu vodních překážek z chodu se palebné ničení organizuje a uskutečňuje zpravidla ve čtyřech obdobích:

- palebné zabezpečení přesunu vojsk,
- palebná příprava zteče,
- palebná podpora zteče,
- palebný doprovod útoku vojsk v hloubce.

Při průlomu nepřátelské obrany a při násilném přechodu vodních překážek z přímého dotyku s nepřítelem se palebné ničení organizuje a uskutečňuje zpravidla ve třech obdobích:

- palebná příprava zteče,
- palebná podpora zteče,
- palebný doprovod útoku vojsk v hloubce.

Při rozvíjení útoku v hloubce nepřátelské obrany a ve střetném boji se palebné ničení může uskutečňovat ve třech (dvou) obdobích:

- palebná příprava zteče,
- (palebná podpora zteče),
- palebný doprovod útoku vojsk v hloubce.

Při zasazení druhého sledu (vševojskové zálohy) se palebné ničení může uskutečňovat ve dvou, třech a někdy i ve čtyřech obdobích.

Příprava útoku se zahajuje, jakmile velitel divize (pluku) obdrží od nadřízeného velitele (náčelníka) bojový úkol.

Zahrnuje:

— organizaci boje (přijetí rozhodnutí, stanovení bojových úkolů útvarům a jednotkám, organizaci součinnosti, jaderného a palebného ničení nepřítele, všestranného zabezpečení boje a velení a plánování boje),

— přípravu divize (pluku) ke splnění bojového úkolu,

— přípravu výchozího prostoru pro útok,

— organizaci a provádění politické práce

— kontrolu připravenosti útvarů [jednotek] k plnění bojového úkolu a

— další opatření.

Práce velitelů a štábů při organizování boje závisí na konkrétní situaci, obdrženém úkolu a časových možnostech. Může se uskutečňovat metodou souběžné nebo postupné organizace boje, někdy kombinací obou.

Metoda souběžné organizace boje je základní metodou. Používá se při nedostatku času na přípravu boje. Organizace boje se zahajuje na nižších velitelských stupních ihned po vydání zámyslu boje nadřízeného velitelem [náčelníkem] a uskutečňuje se souběžně na základě vydaných předběžných bojových nařízení.

Při krajním nedostatku času se může organizace boje provádět na mapě nebo na plastickém stole. I v tomto případě musí velitel divize (pluku) hledat možnost, aby rozhodnutí, úkoly útvarům [jednotkám] a organizaci součinnosti upřesnil v terénu.

Metody postupné organizace boje se používá, je-li na přípravu boje dostatek času. Organizace boje se zahajuje na základě bojového rozkazu nebo bojového nařízení nadřízeného velitele [náčelníka]. Práce probíhá postupně, nejdříve na divizi a potom u pluku.

Podle situace a doby, kterou má k dispozici, může být posloupnost práce velitelem divize (pluku) při organizaci boje i jiná. Ve všech případech, nezávisle na metodě organizace boje, musí velitel a štáb pracovat tak, aby organizaci boje ukončili včas a aby útvarům [jednotkám] ponechali co nejvíce času na přípravu k plnění úkolu.

Bojové úkoly podřízeným, přiděleným a podpůrným útvarům [jednotkám] vydává velitel divize (pluku) bojovými rozkazy a nařízením, a to osobně, prostřednictvím štábu nebo svých zástupců a náčelníků druhů vojsk a služeb. Rozkazy a nařízení se vydávají stručně.

Pisemný bojový rozkaz se vydává obvykle po skončení práce velitele v terénu.

V bojovém rozkazu se uvádí:

v prvním bodě: stručné závěry ze zhodnocení uskupení a činnosti nepřítele,

ve druhém bodě: bojový úkol divize (pluku),

ve třetím bodě: způsob použití jaderných zbraní (čas, mohutnost jaderných náplní, objekty ničení) a dalších prostředků ničení v pásmu (úseku) činnosti divize (pluku) nadřízeným velitelem (náčelníkem), úkoly vzdušných a námořních výsadek, pokud jsou v pásmu činnosti divize použity, úkoly sousedů a rozhraní s nimi,

ve čtvrtém bodě: zámysl boje.

v pátém bodě: po slově „nařizují“ se ukládají bojové úkoly

— útvarům [jednotkám] prvního sledu,

— útvarům [jednotkám] druhého sledu [vševojskové záloze],

— raketovému útvaru a jednotkám dělostřelectva používajících jadernou munici,

— dělostřeleckým útvarům [skupinám, jednotkám],

— útvarům [jednotkám] protivzdušné obrany,

— taktickému vzdušnému [námořnímu] výsadek, pokud se podle rozhodnutí velitele divize použije,

— jednotkám vojskového letectva,

— zálohám a pohyblivému odřadu zatarasovacímu,

v šestém bodě: spotřeba raket a hlavních druhů munice na den boje, u jaderné munice pro první a opakované jaderné údery,

v sedmém bodě: doba pohotovosti vojsk,

v osmém bodě: prostory a doba rozvíjení míst velení a směr jejich přemísťování a který velitel útvaru [jednotky] převeze velení divize (pluku) v případě vyřazení velitelského a předsunutého velitelského stanoviště divize [velitelského stanoviště pluku].

V průběhu boje se bojové úkoly útvarům [jednotkám] stanoví zpravidla dílčími bojovými nařízením.

Místa velení se za útoku rozvinují od linie fronty:

- divize: PVS 1—3 km [Vševojsk-1-1 4 až 6 km]
VS 4—6 km [Vševojsk-1-1 10 až 15 km]
TVS do 20 km [Vševojsk-1-1 15 až 20 km]

- pluk: VS 1—3 km [Vševojsk-1-1 2 až 4 km]
TVS 8—12 km [Vševojsk-1-1 10 až 15 km]
pozorovatelná do 1 km.

Místa velení se přesunují podle postupu vojsk na směrech stanovených nadřízeným velitelem [náčelníkem] se zřetelem k zabezpečení odolnosti a nepřetržitosti velení.

☆

Článek ukazuje hlavní otázky přípravovaného Bojového řádu pozemního vojska a rozdílů některých ustanovení proti Polnímu řádu ČSLA [Vševojsk-1-1] s důrazem na hlavní zásady vedení útočného boje.

I když SBP/MNO vydala nekorigovaný překlad Bojového řádu pozemního vojska — díl I a k němu krátkou přednášku

až do stupně velitelů vševojskových divízi, tento článek může posloužit čtenářům časopisu Vojenská mysl k zvládnutí údajů útočného boje dle připravovaného Bojového řádu s předstihem a tím poskytnout pomoc na vlastní přípravu při řízení vojsk, zejména při přípravě vyčleněných vojsk na cvičení „Štít-84“.

СОДЕРЖАНИЕ

Полковник Йосеф Звержина
полковник Станислав Юржица

Политическое обеспечение перехода главных сил в наступление и развитие операции в глубине 3

Авторы статьи на основе требований ведения современных боевых действий и необходимости развития операции в глубину обороны противника раскрывают содержание, формы и методы партийно-политической работы в зависимости от уровня морально-политической и психологической подготовки штабов и войск и достигнутой степени качества обучения к выполнению задач предстоящих боевых действий.

Полковник Владимир Улрых, кандидат философских наук, доцент

ППР в ходе оперативно-тактических учений 7

Автор статьи раскрывает содержание работы политических органов в ходе оперативно-тактических учений. Он рассматривает основные документы, принципы эффективности работы политических отделов и групп, сбора, обработки и оценки партийных информации а также задачи во внутренней работе политических органов.

ВОЕННОЕ ИСКУССТВО

Полковник Зденек Сватоп

Переход главных сил в наступление и развитие операции в глубину 11

Автор статьи на основе возможного начала войны рассматривает варианты перехода главных сил в наступление и развитие наступательной операции с использованием ОМГ и воздушных десантов. Подчеркивает значение управления, разведки, ПВО, инженерного и химического обеспечения, РЭБ и организацию специального, технического и тылового обеспечения.

Полковник Зденек Кодеш, кандидат военных наук, доцент

Отряд перехвата – новый элемент боевого порядка 16

Автор статьи приводит некоторые соображения на роль отрядов перехвата, их силу, состав, задачи, способы переброски, глубину действия, организацию взаимодействия, управление а также на их всестороннее обеспечение.

Полковник Зденек Грон, кандидат военных наук, доцент

О применении десантов в армейской наступательной операции 22

Автор статьи знакомит читателей с принципами применения десантов в армейской наступательной операции, с видами десантов, назначением, составом а также с возможными боевыми задачами.

Полковник Эмил Совак

Роль и место РВИА в борьбе с разведывательными ударными системами и противотанковыми комплексами противника 28

Автор статьи раскрывает возможные способы и методы ведения борьбы с разведывательными ударными системами и противотанковыми комплексами противника в связи с применением своих ОМГ. Особое внимание он уделяет роли РВИА на отдельных этапах ведения боевых действий ОМГ.

Подполковник Йосеф Фанфуле, кандидат военных наук, доцент

Организация ПВО при переходе главных сил в наступление и при развитии операции в глубину 33

Автор статьи на основе принципов возможных боевых действий воздушного противника раскрывает особенности организации ПВО при внезапном нападении а также

после раскрытия его приготовлений к нападению. Особое внимание он уделяет вопросам ПВО в ходе развития операции в глубину обороны противника, при вводе в бой вторых эшелонов, форсировании водных преград, отражении контрударов, выдвижении ОМГ и по обеспечению воздушных десантов.

Полковник Милан Дорчак

Химическое обеспечение развития наступательной операции 38

Автор статьи обращает основное внимание на химическое обеспечение ОМГ, прежде всего на этапе ее сосредоточения в оперативном построении, выдвижения на рубеж ввода в бой и в ходе ведения боевых действий в оперативной глубине.

Полковник Милослав Врабец

Химическое обеспечение воздушного десанта 41

Автор статьи рассматривает цели и задачи химического обеспечения воздушного десанта, подчеркивая обеспечение исходного района, полета, десантирования а также ведения боя.

Подполковник Вацлав Данек, кандидат военных наук, доцент

Обеспечение связи при переходе главных сил в наступление и при развитии операции в глубине 44

Автор раскрывает некоторые особенности планирования, организации и обеспечения связи при переходе главных сил в наступление и при развитии операции в глубину обороны, подчеркивая обеспечение ОМГ, вторых эшелонов и разведки.

Полковник Штефан Фюле

Техническое обеспечение перехода главных сил в наступление и при развитии операции в глубине 48

Автор статьи разбирает цели и задачи технического обеспечения войск при развязании агрессии противником, при переходе своих войск в наступление после отражения атаки противника, при развитии наступления в глубину а также некоторые особенности обеспечения ОМГ и воздушных десантов.

Майор Эмил Нехватал

Тыловое обеспечение войск в ходе развития наступления в глубине 54

Автор статьи рассматривает организацию тылового обеспечения при развитии наступления в оперативной глубине, уделяя особое внимание обеспечению боеприпасами, ГСМ и продовольствием ОМГ и воздушных десантов.

Полковник Иржи Рышанек, кандидат медицинских наук

Медицинское обеспечение ОМГ 59

Автор статьи на основе возможного характера ОМГ рассматривает организацию медицинского обеспечения (первую, доврачебную и первую врачебную медицинскую помощь).

ИЗ СОЦИАЛИСТИЧЕСКИХ АРМИЙ

Бой с оперативными резервами противника в наступательных операциях 61

О перехватных действиях в тылу противника 67

ИНФОРМАЦИИ

Принципы обороны на Центрально-европейском ТВД 71

В статье дается характеристика целей обороны по полевым устанам главных капиталистических армий, рассматриваются системы обороны сухопутных войск и опера-

тивный состав ОТАК. Основное внимание уделено принципам ведения оборонительной операции именно активным боевым действиям дивизий, армейских корпусов и группы армий и их авиационной поддержке.

Генерал-майор Вилиям Полтикович

О подготовляемому к изданию нового боевого устава

78

Автор объясняет основные принципы ведения наступательного боя соответственно с постановлениями подготовляемого боевого устава. Сравнивает действующие и вводимые новые понятия, объясняет их с целью объединения их понимания для подготовки к учениям в текущем учебном году.

POZNÁMKY